

Rūpestis parke

Hanteris giliai įkvėpė. „Aš nesakau tokių žodžių.“

Diana Evelin Nylson
(Paremta tikra istorija)

Ši istorija nutiko JAV.

Hanteris su draugais bėgo per parką. Jis šypsojosi jausdamas, kaip pro šalį švilpia vėjas. Jautėsi toks greitas ir lengvas!

Kailas pirmas palietė tvorą. „Laimėjau!“ – sušuko jis.

Po akimirkos tvorą pasiekė Hanteris. „Nesąžininga! Tu pradėjai pirmas.“

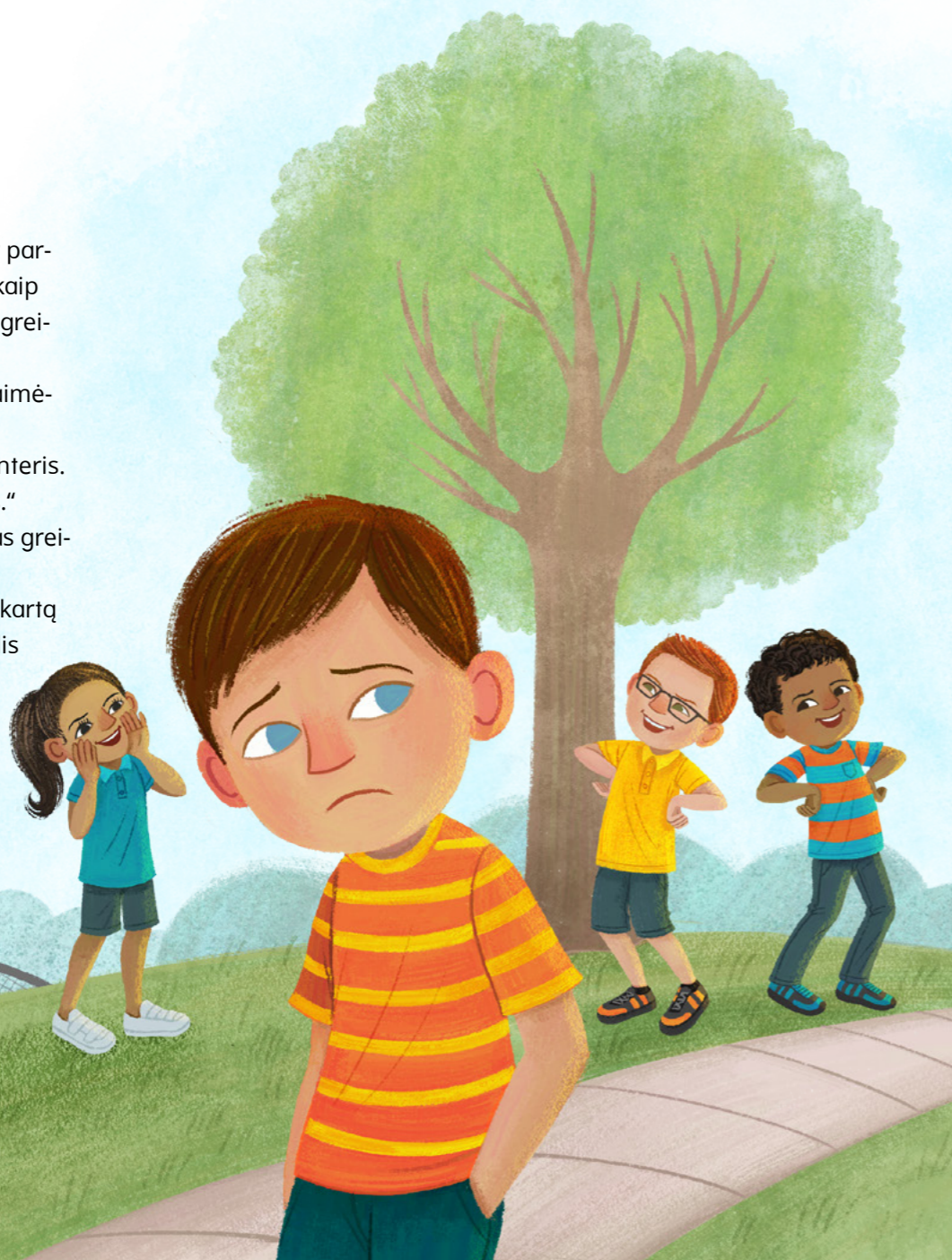
„Na taip, – pasakė Migelis. – Kas greičiau iki medžio!“

Hanteris vėl pasileido bėgti. Šį kartą jis pirmas palietė medį. Bet Migelis buvo iškart už jo.

„Laimėjau!– sušuko Migelis.

„Ne, laimėjo Hanteris“, – pasakė Paiperis.

„Taip“, – patvirtino Kailas.

SONOS DŽ. S. TENEI ILLUSTRACIJOS

Migelis sunėrė rankas. Tada jis pasakė blogą žodį.

Kiti vaikai ėmė juoktis. Migelis vėl pasakė tą žodį, ir jie dar šiek tiek pasijuokė.

Hanteris nuliūdo. Jis žinojo, kad tas žodis nėra geras. Bet jis nenorėjo, kad iš jo šaipytųsi. Jis nieko nepasakė.

Paiperis pasakė dar vieną blogą žodį. Tada Kailas pasakė dar vieną.

„Dabar rėžk tu, Hanteri“, – pasakė Kailas.

„Taip, pirmyn, – pasakė Migelis. – Pasakyk naują keiksmąžodį.“

Hanteris giliai įkvėpė. „Aš nesakau tokių žodžių.“

„Nieko tau nenuitiks, jei pasakysi vieną žodį“, – atsakė Kailas.

„Nenoriu to daryti!“ – pasakė Hanteris.

„Per daug bijai?“ – Migelis nusijuokė.

Hanterio veidas išraudo. „Eisiu žaisti kur nors kitur.“

Kiti vaikai toliau juokėsi ir kalbėjo blogus žodžius. Hanteris norėjo būti toliau nuo jų. Parkas neatrodė linksma vieta. „Iki pasimatymo“, – sumurmėjo jis.

Hanteris, suklišęs rankas į kišenes, lėtai pražingsniavo pro kitus vaikus. Jis nesijautė nei greitas, nei lengvas. Jautėsi prislėgtas.

Mamą ir tėtį rado sėdinčius ant suoliuko. Tėtis padėjo knygą. „Ar tau viskas gerai?“

Hanteris gūžtelėjo pečiais. „Jie pradėjo sakyti blogus žodžius. Nenorėjau to daryti, todėl išėjau.“

Mama nusišypsojo. „Tai buvo drąsu.“

„Mes tavimi didžiuojamės, – pasakė tėtis. – Sunku priimti gerus sprendimus, kai tave supantys žmonės to nedaro.“

Hanteris atsiduso. Jis džiaugėsi, kad pasirinko teisingai, bet vis tiek nesijautė gerai.

„Ar nori eiti namo?“ – paklausė mama.

Hanteris susimąstė. „Dar ne“, – atsakė jai. Jis pažvelgė į kitą vaikų grupę, kurie leidosi lynu. „Einu ten.“

Hanteriui priėjus, vienas iš berniukų jam pamojavo. „Labas, aš Deividas.“

„Aš Hanteris. Ar galiu leistis lynu kartu su jumis?“

„Žinoma!“

Kai atėjo Hanterio eilė leistis lynu, jis vėl pajuto švilpiančią vėją. Žaisdamas su Devidu ir kitais, jis vėl jautėsi greitas ir lengvas. Jis padarė tai, kas buvo teisinga, nors ir buvo sunku. Jis džiaugėsi, kad priėmė gerą sprendimą. ●

Norėdami apie gerus sprendimus sužinoti daugiau, skaitykite „Mano evangelijos standartai“, kurie yra knygelės *Asmeninis tobulejimas. Vadovas vaikams* gale.